

A ג"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of דף כ"ט מסכת נדרים
Some of the topics we will learn about include;

Do we say

קדושה פקעה בכדי

Or do we say

קדושה לא פקעה בכדי

If a person makes something הקדש is he able to have the קדושה removed based on a condition he made earlier or does there have to be an action to remove that קדושה

A

קדושה
לא פקעה
בכדי

קדושה
פקעה
בכדי

B The גמרא will discuss this in 3 scenarios:

1.

קדושת דמים

Where a person said that the value of an item is designated to be used for a קרבן;

This is a case of קדושת דמים, because the item itself is not used for הקדש. Rather its value will be used for הקדש.

2.

קדושת הגוף

Where a person said that an animal itself is designated as a קרבן

3.

קידושין

Where a person was מקדש a woman for a limited time;

This too is a case of קדושת הגוף, the woman herself is מקודשת

B

קדושת דמים

קדושת הגוף

קידושין

1 So let's review ...

Our דף begins with the Gemara explaining the סיפא of the משנה on the previous דף:
To better understand, let's briefly review the entire Mishnah.

זאגט די משנה

הרי נטיעות האלו קרבן אם אינן נקצצות

טלית זו קרבן אם אינה נשרפת

If a person said that if his saplings are not felled or if his טלית is not burned, their value should be designated for the purposes of a קרבן;

קרבן; יש להן פדיון, which is another way of saying קדושות, they are שדושות, even though he only made the קדוש because he was sure that they would be destroyed.

The Mishnah continues:

הרי נטיעות האלו קרבן עד שיקצצו

טלית זו קרבן עד שתשרף

אין להם פדיון

If a person says that the value of his saplings shall be designated as a קרבן until they are felled; or that the value of his טלית shall be designated as a קרבן until it is burned;

אין להם פדיון

explains this to mean בר פדא

פדאן חוזרות וקודשות

פדאן חוזרות וקודשות

עד שיקצצו

If the saplings are redeemed before they are felled, they automatically become הקדש again, and again, until they are cut down.

As the Ran explains; אין להם פדיון means;

כל זמן שלא נקצצו

אין להם פדיון להוציאן מקדושתן לגמרי

As long as they are not felled they cannot be fully redeemed. After they are redeemed they automatically become הקדש again, because he said שיקצצו - they should be הקדש until they are felled. He could not have meant that they cannot be redeemed, because פדיון is a Halachah of the Torah which he cannot revoke. Therefore, he must have meant that even if they are redeemed they shall become הקדש again.

According to בר פדא

אין להם פדיון means that before נקצצו, the פדיון does not accomplish to make it חולין.

1

In the previous Daf...

טלית זו קרבן
אם אינה נשרפת

If his טלית is
not burned...

הרי נטיעות האלו קרבן
אם אינן נקצצות

If his saplings
are not felled...

...their value should be designated
for the purposes of a קרבן

יש להן פדיון

They are הקדש

Even though he only made the קדוש because
he was sure that they would be destroyed

טלית זו קרבן
עד שתשרף

it shall be as a קרבן
until it is burned

הרי נטיעות האלו קרבן
עד שיקצצו

they shall be as a קרבן
until they are felled

אין להם פדיון

פדאן חוזרות וקודשות - פדאן חוזרות וקודשות
עד שיקצצו

If the saplings are redeemed before they are felled,
they automatically become קדוש again, and again,
until they are cut down

2 The Gemara later in the next Daf qualifies this Halachah as follows:

אמר רבי יוחנן
פדאן הוא
חוזרות וקדושות
פדאום אחרים
אין חוזרות וקדושות

If the person himself redeems them, they automatically become הקדש again; but if another person redeems them - even if the original owner buys them back - they do not automatically become הקדש again.

As the ר"ן explains;

In the case of פדאן הוא;

לעולם לא יצאו נטיעות הללו מרשותו או מרשותו

The saplings never left רשות הקדש or רשות. Therefore, his original condition remains in effect in that חוזרות וקדושות

But in the case of פדאום אחרים;

מיד שפדאום אחרים נסתלק רשות בעלים הראשונים מהן

When the saplings were redeemed by others they left the original owner's רשות, and at that time the original owner is unable to make them הקדש. Therefore, since at that stage they completely left the first owner's רשות, even if he then buys them back, his original condition is no longer in effect.

Therefore, אין חוזרות וקדושות

=====

3 The Gemara presents a מחלוקת regarding the דין after the saplings are felled:

בר פדא holds

נקצצו

פודן פעם אחת ודין

After the saplings are felled, he still must redeem them one time, but they then remain חולין. However, before פדיון, even though they were cut down, they remain הקדש. As the ר"ן explains;

שאף על פי שלא הקדישן אלא עד שיקצצו

אפילו הכי כי נקצצו לא פקעה קדושתן בכדי

Their state of הקדש does NOT go off by itself, even though he only made them הקדש until they are felled. Therefore, they require פדיון.

However,

עולא holds

כיון שנקצצו שוב אין פודן

After the saplings are felled they no longer need to be redeemed;

דקדושה פקעה בכדי

עולא holds that their state of הקדש DOES go off by itself, because he only made them הקדש until they are felled.

Therefore, they do not require פדיון.

According to עולא,

כיון שנקצצו שוב אין פודן means that after נקצצו, it does not require פדיון.

Whereas according to בר פדא,

בר פדא holds that before נקצצו, the פדיון does not accomplish to make it חולין.

=====

2

אמר רבי יוחנן

פדאום אחרים
אין חוזרות וקדושות

מיד שפדאום אחרים
נסתלק
רשות בעלים הראשונים
מהן

Therefore even if he later
buys them back,
his original condition
is no longer in effect

ואין חוזרות וקדושות

פדאן הוא
חוזרות וקדושות

לעולם
לא יצאו נטיעות הללו
מרשות הקדש
או מרשותו

Therefore, his original
condition remains in effect
וחוזרות קדושות

3

After the saplings are felled...

בר פדא holds
כיון שנקצצו
שוב אין פודן

דקדושה
פקעה בכדי

{ אין להם פדיון }

After 133ק,
it does not require
פדיון

עולא holds
נקצצו
פודן פעם אחת ודין

לא יצאו נטיעות הללו
מרשות הקדש
אפילו הכי כי נקצצו לא פקעה קדושתן בכדי

{ אין להם פדיון }

Before 133ק, the פדיון
does not accomplish
to make it חולין

4 The Gemara continues:
 The Machlokes of פדא בר עולא is in the case of our משנה, which is one of קדושת דמים
 The saplings themselves are not used for הקדש. Rather their value will be used for הקדש.
 פדא nevertheless holds קדושה לא פקעה בכדי
 And עולא holds קדושה פקעה בכדי

What is their opinion in a case of קדושת הגוף
 Where the קדושה is in the object itself?

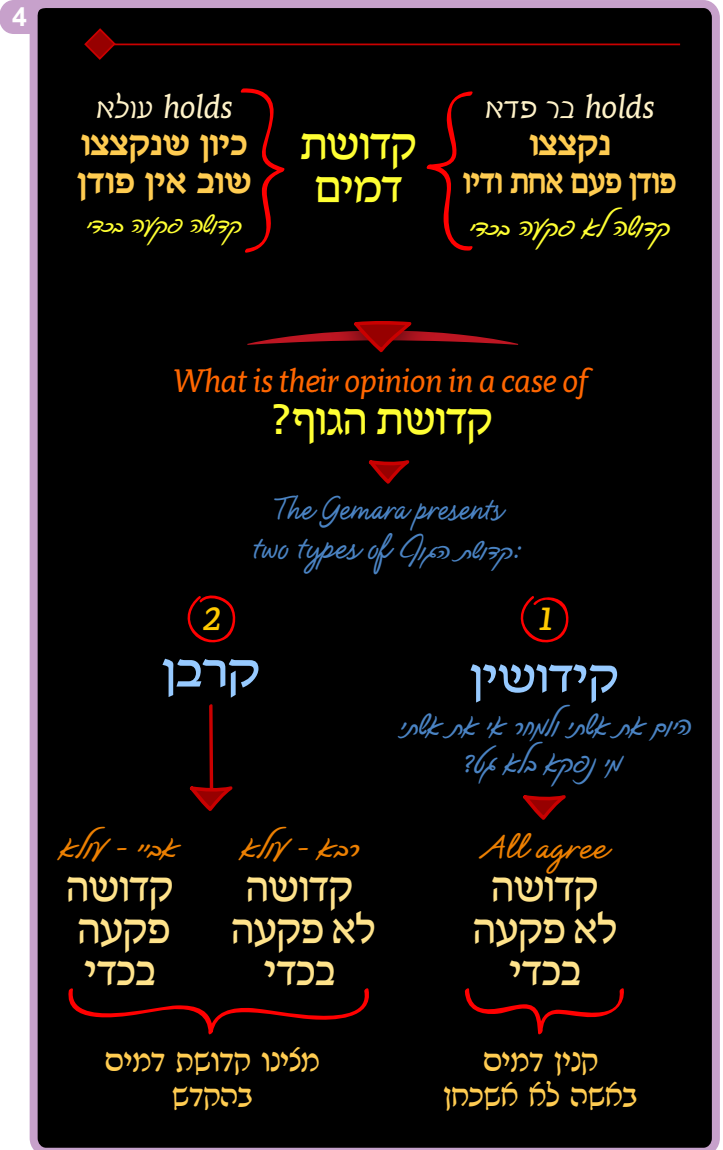
The Gemara proceeds to present two types of קדושת הגוף:

1. קידושין
 If a man is a מקדש a woman and says היום את אשתי ולמחר אי את אשתי
 Today you shall be my wife and tomorrow you shall not be my wife;
 מי נפקא בלא גט
 Of course, the woman will not become a פנויה the next day without a גט. In this case עולא certainly agrees that קדושה לא פקעה בכדי
 The קידושין cannot cease without anything being done.
2. קרבן
 The second type of case of קדושת הגוף is a קרבן, where the גוף of the animal is הקדש.
 In this case there is a מחלוקת:
 רבא holds that in this case too עולא agrees that קדושה לא פקעה בכדי
 Because it's קדושת הגוף

However, עולא holds that here אב"י holds קדושה פקעה בכדי
 Even though it's קדושת הגוף;

As the ר"ן explains the difference between these two types of קדושת הגוף:
 Regarding קידושין; קנין דמים באשה לא אשכחן
 In קידושין there is no such thing as קדושת דמים which is temporary. Therefore, the קדושת הגוף is permanent, and קדושה לא פקעה בכדי

Regarding הקדש; מצינו קדושת דמים בהקדש
 In הקדש there is קדושת דמים which is temporary - and therefore we can say that the קדושת הגוף is also temporary, and קדושה פקעה בכדי

5 The Gemara presents a *ברייתא* that רבא and אביי will each interpret in accordance with their opinion:

תניא
לאחר שלשים יום עולה
ומעכשיו שלמים

If a person said that about a specific animal that he is
מקדיש it to be a קרבן עולה after 30 days, but up until 30 days
he is מקדיש it to be a שלמים;
If it's brought after 30 days it IS a קרבן עולה.

אביי says that from here we see that after 30 days the קדושת שלמים goes off by itself, because קדושת הגוף even in a case of בכדי

However, רבא and בר פדא say that the *ברייתא* is saying
אם לא אמר מעכשיו שלמים
לאחר שלשים יום עולה הוי

If he had not made it a קרבן שלמים for the first 30 days, it
could have been brought as a קרבן עולה after 30 days.

However, since he did say
ומעכשיו שלמים
Therefore, after 30 days it cannot be brought as a קרבן עולה,
because it is a שלמים, and
קדושה לא פקעה בכדי
The קדושת שלמים does NOT go off by itself.

5
תניא
לאחר שלשים יום עולה
ומעכשיו שלמים

אביי says
from here we see:

בר פדא and רבא say
the *ברייתא* is saying:

קדושה פקעה בכדי
even in a case of
קדושת הגוף

אם לא אמר מעכשיו שלמים
לאחר שלשים יום
עולה הוי

ומעכשיו שלמים
Since he did say
After 30 days
it cannot be brought
as a עולה,
because it is a שלמים

קדושה לא פקעה בכדי

6 The Gemara explains that the case of

אם לא אמר מעכשיו שלמים
לאחר שלשים יום עולה הוי

Is similar to
האומר לאשה התקדשי לי לאחר לי יום
מקודשת ואע"פ שנתעכלו המעות

Even though the *Kiddushin* does not take effect right
away, it can be חל thirty days later. And even
למ"ד חוזרת

She can retract during those 30 days - In our case
אינו חוזר

He cannot retract, because

אמירתו לגבוה
כמסירתו להדיוט

Regarding הקדש, words alone complete the transaction.

6
The *מקרא* explains...

האומר לאשה
התקדשי לי
לאחר לי יום
מקודשת
ואע"פ שנתעכלו
המעות

Similar

אם לא אמר
מעכשיו
שלמים
לאחר
שלשים יום
עולה הוי

Even though the *קידושין* does
not take effect right away,
it can be חל thirty days later

למ"ד חוזרת

אינו חוזר

אמירתו לגבוה
כמסירתו להדיוט